

vens Vedtagelse ved at kræve Ændringer, men indskrænke mig til at pege paa, at det er Konsekvensen af det Arbejdstempo, som vi ogsaa ved denne Lejlighed har maattet arbejde efter.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem ønskede, at den Opfattelse af Lovens § 1, der er kommet til Udtryk i Diskussionen mellem os, ogsaa skulde komme til Kommunernes Kundskab. Jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at der altid, naar en saadan Lov udfærdiges, udsendes til Kommunerne vejledende Cirkulærer, og det vil selvfølgelig ogsaa ske nu. Med Hensyn til Arbejdstempoet maa jeg maaske have Lov til at sige, at det bestemmer Rigsdagen selv. Jeg har for øvrigt det Indtryk, at der ogsaa ved en meget langsom Behandling kan opstaa Fejl. Vi saa i Gaar et Tal, der var blevet overset, uagtet det havde været til Eftersyn i et Par Maaneder, tror jeg. Det er af den Slags Bagateller, der kan glide bort for selv de mest aarvaagne Øjne, hvad enten de har lang eller kort Tid til at betragte en Paragraf.

Kragh: Den højtærede Minister sagde, at vejledende Cirkulærer altid bliver omsendt til Kommunalbestyrelser. Det er mig meget vel bekendt, men Vejledningerne i Fjor var ikke af den Art, at det lykkedes Kommunalbestyrelserne at faa fat i det Princip, der var nedlagt i Loven, og faa det brugt ved Lovens Udførelse. Det, jeg har tilladt mig at opfordre den højtærede Minister til, er denne Gang at lade Vejledningen blive saa klar og tydelig, at en Diskussion om, paa hvilken Maade Loven skal praktiseres, hvad Brændselshjælpen angaar, kan undgaaes i den kommende Tid, og det samme Princip blive gennemført i alle Kommuner, med de Modifikationer, som er fornødne under Hensyn til Forskellen i de Brændselsarter, der anvendes. Naar den højtærede Minister sluttede sine Bemærkninger med, at Rigsdagen selv bestemmer sit Arbejdstempo, tror jeg dog nok, at de allerfleste i denne Sag vil sætte et meget stort Spørgsmaalstegn ved den højtærede Ministers Berettigelse til at udtale sig saaledes. Nej, det er netop det, Rigsdagen ikke gør. Rigsdagen arbejder ved den ene Lejlighed efter den anden i høj Grad under Tidens Tryk, og den højtærede Minister har ogsaa givet Vidnesbyrd derom i Dag ved at kræve, at den Udvalgsbehandling, der oprindeligt var paa-

tænkt, skulde frafalde. Det er jo netop et Udtryk for, at Tiden ikke tillader en Overvejelse i dette Ting af Lovforslaget. Det tillader Tiden ikke, medmindre man skulde komme ud over den Dato, hvor den nugældende Lovs Gyldighed ophører. Men, som sagt, hvad selve Sagen angaar, er der jo ikke Grund til at opholde sig videre derved. Jeg giver Ministerens Fortolkning min Tilslutning, og dermed kan Sagen for mit Vedkommende have sin Forbliven.

Indenrigsministeren (Rode): Med Hensyn til Cirkulæret skal Ministeriet som altid gøre sit bedste. Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal skal jeg tillade mig at sige, at der selvfølgelig vilde være Tid. Hvad jeg sagde, var kun, at en Udvalgsbehandling, der resulterede i væsentlige Ændringer, vilde nødvendiggøre en Indkaldelse af Folketinget, der efter Sagens Behandling vilde virke overraskende i Folketinget, og slet ikke andet.

Kragh: En Udvalgsbehandling, der skulde føre til væsentlige Ændringer af dette Lovforslag, vilde under billigt Hensyn til Medlemmerne af dette Ting ikke kunne være tilendebragt inden 1. Juli, slet ikke at tale om, at Sagen kunde blive ført over i Folketinget og en Forhandling i et eventuelt Fællesudvalg skulde bringes til Ende. Den højtærede Minister har selv tidligere i dette Møde gjort opmærksom paa, at hvis omfattende Ændringer indførtes ved Behandlingen i dette Ting, vilde Fællesudvalgsbehandling utvivlsomt blive nødvendig. Jeg tror, at den højtærede Minister vil indrømme, at hertil vil Tiden ikke slaa til.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg maa maaske have Lov til at sige det ærede Medlem (Kragh), at den eneste Ændring, som det ærede Medlem har taget Ordet for, var, at „§ 1“ skulde stryges i § 3, og til at foretage denne Ændring vilde der vel være Tid. Men jeg har henstillet, om det var nødvendigt og hensigtsmæssigt at foretage den, og det ærede Medlem har billigt min Betragtning, saa jeg kan egentlig ikke indse, hvorfor vi skal diskutere videre om dette Spørgsmaal.

Hermed sluttete Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.